

1. czytanie (Iz 61, 9-11) Ogromnie się weselę w Panu
Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Plemię ich będzie znane wśród narodów i między ludami – ich potomstwo. Wszyscy, co ich zobaczą, uznają, że oni są błogosławionym szczepem Pana. «Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów.

Oto Słowo Boże.

Psalm (1 Sm 2, 1bcde. 4-5. 6-7. 8abcd (R.: por. 1b))

Refren.: Całym swym sercem raduję się w Panu

Całym swym sercem raduję się w Panu

Moje serce raduje się w Panu, *
dzięki Niemu moc moja wzrasta.

Szeroko otwarłam usta przeciw moim wrogom, *
bo cieszyć się mogę Twoją pomocą.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Łuk potężnych się łamie, *
a mocą przepasują się słabi.

Syci za chleb się najmują, głodni zaś odpoczywają, *
niepłodna rodzi siedmioro, a matka wielu dzieci usycha.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Pan daje śmierć i życie, *
wtrąca do otchłani i z niej wyprowadza.

Pan czyni ubogim lub bogatym, *
poniża i wywyższa.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Biedaka z prochu podnosi, *
z błota dźwiga nędzarza,
by go wśród książąt posadzić *
i dać mu tron chwały.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Aklamacja (Por. Łk 2, 19)

Alleluja, alleluja, alleluja

Błogosławiona jesteś, Panno Maryjo, zachowałeś słowa Boże i rozważałeś je w sercu swoim.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 2, 41-51) Maryja rozważała wszystko w swoim sercu Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu.
Oto słowo Pańskie.

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>